

un himne plé de joya...
Els arbres vells florían
y 'ls rossinyols no tornan!...

El sortidor somreya
tot coronat de molsa,
teixint la cançó blanca
dels lliris que 's coll-torsan...
El sortidor somreya
y 'ls rossinyols no tornan!...

El teu jardí esclatava
y tú desfullant roses
cercaves nius y auçelles
per sote de les homes...
El teu jardí esclatava
y 'ls rossinyols no tornan!...

MATINAL

La boira dorm á dins del bosch dels som-
[nis
del bosch florit plé de desmays de totra...
La boira dorm extesa sota 'ls arbres
esbadellant les roses.

La boira dorm y 'l blau del cel esclata
amb un riure olorós de dona jove...
La boira dorm breçant la canço eterna
dels blats y les aloses.

La boira dorm y tú derrera 'ls vidres
beneeixes el día que tremola...
La boira dorm extesa sota 'ls arbres
esbadellant les roses.

PIRENENCA

L'estany floreix sota 'ls abets cantaires
quan se fonan les neus assoleyades,
quan l'alé de les valls rublert de fiares
destría les boirades.

L'estany floreix y 'l prat l'hi xucla 'l
amb idilis de flors, [riure
que l'herba al sé 'l bon temps vol creixe
per rebre bé als pastors. [y viure

L'estany floreix al peu de la congesta
al cant de les cascates remoroses
que saltan per les gorjes silencioses
com un himne de festa.

L'estany floreix y al seu entorn les fades
quan les nits son serenes
de edelweis perfumades
s'enjoyan tot cantant les llargus trenes.

L'estany floreix; pujemi bella aimada
veurás com somriurá,
tú que tens aquest ayre com de fada
l'acabarás d'ull-pendre y extasiá.
Pujemi, que 'ls abets obrint les branques
ens cridan plens d'amor;
Tindrém per guía un vol de perdiús blan-
y per jas la cabanya d'un pastor. [qués.

FENTSE FOSCH

La celistia morada de la tarda
acotxa la boscuria silenciosa
rublerta de perfúms y somnis d'herba
l'acotxa coronant de besos tristos
els lliris-jonchs que ploran vora l'aiga,
esflorant frescament la bláncor verge
dels fajols encantats, brescant pels aires
la canço de les guatilles amoroses...

La celistia morada de la tarda
devalla de les serres que s'esfumen
amb un desmay dolcíssim ple d'aromes
y s'extent per la plana que somnia
al cant dels grills y al remoreig dels ar-
[brés
devalla poch á poch fins que mitg-riuen
am tremolors de joya les estrelles...

La celistia morada de la tarda
t'envolta hermosament y t'acaricia
am son aletejar d'ausella jove,
com un himne sagrat teixit besos
com un talem d'amor, com una pluja
de fulles perfumades de viola.

EL TARONGER FLORIT

El taronger florit
adora á les estrelles